

DESPRE AUTORI

Adrian-Silvan Ionescu (n. 1952) este director al Institutului de Istoria Artei „G. Oprescu” și profesor asociat la Universitatea Națională de Arte, unde susține cursuri de istoria fotografiei și a filmului, precum și un curs de master. A studiat istoria artelor și a fost muzeograf la Muzeul Național de Artă al României iar, ulterior, la Muzeul Municipiului București unde a devenit director adjunct (1990–1993) înainte de a se dedica integral cercetării. Doctor în științe istorice (1997). Studiile sale sunt orientate spre istoria fotografiei, istoria artelor și a civilizației urbane în secolul al XIX-lea, istoria costumului civil și militar. Este critic și istoric de artă cu lungă activitate de cronicar plastic și organizator de expoziții. A publicat 15 cărți și a coordonat alte 20. Cele mai recente titluri sunt *Regina Maria și America* (2009), *Silvan. Portretistul/ The Portrait Artist* (2011), *Războiul cel Mare. Fotografia pe frontul românesc 1916–1919* (2014), *Baluri în România modernă, 1790–1920* (2020), *Silvan despre Silvan. Memorii răzlețe* (2023). Pentru lucrările sale a fost laureat cu Premiul Academiei Române (1992), Premiul Uniunii Artiștilor Plastici pentru critică (2002) și premiile „Simion Mehedinți” (2003), „Nicolae Bălcescu” (2008), „I.C.Filitti” (2009), „George Oprescu” (2010, 2015, 2021) și „Dinu C. Giurescu” (2024) ale Fundației Culturale „Magazin Istoric”. Este membru în International Council of Museums (ICOM), în London Press Club, în European Society for the History of Photography (ESHPh) din Viena și în Société Française de Photographie din Paris.

Este distins cu următoarele decorații: Ordinul „Meritul Cultural” în grad de cavaler (2004), Medalia „Regele Mihai I pentru Loialitate” (2010), Ordinul „Sf. Lazăr din Ierusalim” în grad de comandor cu stea (2013), Ordinul „Coroana României” în grad de cavaler (2015), Medalia Aniversară „Centenarul Marii Uniri” (2021). Este Doctor Honoris Causa al Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice a Republicii Moldova din Chișinău (2017).

Corina Teacă este cercetător în cadrul Institutului de Istoria Artei, departamentul de Arte Vizuale și Arhitectură – perioada modernă. Doctor în arte vizuale (UNAB, 2012). A publicat studii și articole în RRHA, SCIA, precum și în diverse volume colective.

Uwe Schögl este istoric de artă, curator de fotografie la Departamentul Arhivelor de Fotografie și Grafică ale Bibliotecii Naționale Austriece din Viena. Din 2010, este președinte al European Society for the History of Photography. A fost curator la numeroase expoziții și autor al unor serii de lucrări despre istoria fotografiei austriece. Din 2006, predă la Danube University Krems, departamentul Științei Imaginii.

Mathias Böhm este istoric. A studiat istoria secolelor al XVIII-lea și al XIX-lea la Universitatea din Viena, pe care a absolvit-o în 2010. De atunci, cercetează lucrări documentate fotografic privind istoria navală a Monarhiei Habsburg. Din 2011, este angajat la departamentul Arhive și Grafică al Bibliotecii Naționale de la Viena. Colaborarea sa la publicații și conferințele ținute se focusează pe identificare, cercetare, catalogare a colecțiilor, în special a celor privind istoria navală și de călătorii documentate fotografic.

Sorin Cristescu (n. 1962) este dr., cercetător științific gradul III la Institutul pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară din București din anul 2017, în cadrul secției de Istorie Militară.

Este absolvent al Facultății de Chimie Industrială din cadrul Universității Politehnice din București în 1991 și al Facultății de Istorie din cadrul Universității din București din anul 1997. A obținut titlul de doctor al celei de-a doua universități în anul 2004 cu o lucrare despre corespondența personală a regelui Carol I (1878–1912).

A fost aproape două decenii cadru didactic, lector și conferențiar, la Universitatea Spiru Haret din București.

Principalele sale direcții de cercetare vizează istoria modernă românească cu accent pe istoria militară și cea a relațiilor diplomatice.

A publicat circa 60 de volume de izvoare istorice, cursuri universitare, traduceri din limbile germană, franceză și engleză de lucrări de memorialistică și istorie militară și mai multe de studii de specialitate în domeniul istoriei militare în „Revista de Istorie Militară” a Institutului și în alte publicații.

Eduard Andrei (n. 1971) este doctor în istoria artei, cu o teză despre arhitectura și pictura bisericilor ortodoxe dobrogene de la sfârșitul secolului al XIX-lea și din prima jumătate a secolului XX, susținută la Universitatea Națională de Arte București (2011). A obținut licența în pictură la aceeași universitate (1997) și un master în „Sciences et Techniques des Arts” la Institut Supérieur des Beaux-Arts din Tunis (2004). În perioada 2014–2018 a fost coordonator principal de programe la ICR New York. Din 2019 este cercetător științific la Institutul de Istoria Artei „G. Oprescu” al Academiei Române, departamentul Arte Vizuale și Arhitectură – perioada modernă. Este autor al cărților: *Pictorul Costin Petrescu la New York, 1919–1920* (Paideia, 2019), *Dimitrie Grigoraș. Ordinea clasică a privirii* (Paideia, 2021), *Sirarpy Torossian. A woman painter in Romania and the USA / O pictoriță în România și SUA* (Ararat, 2025), precum și coautor al volumelor: *Simpozionul de Ceramică Monumentală „Costel Badea”* (2018) și *Patrimoniul cultural revizitat. Simpozionul de ceramică Medgidia 1971–1977* (2019), publicate de Asociația UMA ED România, *Dicționarul pictorilor din România. Secolul al XIX-lea* (Oscar Print, 2020), *Risipitorul de talent: Ilie Cristoloveanu, pictor și filolog în România și SUA* (coautor Mona Momescu, Paideia, 2022), *Două istorii ale participării României la Expoziția Universală de la New York (1939–1940)* (coautor Laurențiu Vlad, Cetatea de Scaun, 2024), *Dicționarul graficienilor din România. Secolul al XIX-lea* (Vreemia, 2025). A publicat articole în revistele *Studii și Cercetări de Istoria Artei*, *Arta Plastică*, *Revue Roumaine d’Histoire de l’Art. Série Beaux-Arts*, *NY Arts Magazine*, *Hiperboreea*, *Antichități-România*, *Tomis*, *Ex Ponto* ș.a. A participat la mai multe conferințe naționale și internaționale, între care: *Cultural Identity, Geography of Encounter & the Politics of Space / Time. A Reflection on the Tyler Collection of Romanian and Modern Art* (Columbia University, New York, 2019), *Colocviul Național de Istorie* (Palatul Cotroceni, București, 2020 și 2022), *Negocierile româno-americane în educație, știință, cultură și artă* (Târgu Mureș, 2023), *70/60: Două reviste academice, două aniversări istorice* (Institutul de Istoria Artei „G. Oprescu”, 2024), *Cultură și societate în vremea Monarhiei* (Muzeul Național de Artă al României, 2024). Este membru al Asociației Internaționale a Criticilor de Artă (AICA) și al Uniunii Artiștilor Plastici din România (UAPR). Este câștigător al *Tyler Visiting Fellowship 2024* (cu Alina Gherasim), bursă de cercetare oferită de University of Tasmania din Hobart (Australia).

Luigi Bambulea (n. 1986) este lector al Universității Naționale de Arte din București (titular curs Istoria artei universale). Totodată, este cercetător științific (din 2018) în cadrul Muzeului Național al Literaturii Române din București. Este doctor (2023) al universității menționate (specializarea Studii vizuale, cu o teză consacrată manifestului avangardist). Este master în Teoria literaturii (2013) și doctor în Filologie (2021) al Universității din București (disertație masterală despre istoria ideii de geniu și teză doctorală consacrată memoriei culturale). A absolvit, ca șef de promoție, Facultatea de Istoria și Teoria Artei, în cadrul Universității Naționale de Arte din București (2014). A absolvit Facultatea de Litere, specializarea Limba și literatura română – Literatură universală și comparată, în cadrul Universității „Babeș-Bolyai”, din Cluj-Napoca (2009). A absolvit Facultatea de Teologie Ortodoxă, specializarea Teologie Ortodoxă Pastorală, în cadrul aceleiași universități (2009). A publicat articole și studii în mai multe publicații academice și culturale și a participat la numeroase colocvii și conferințe, naționale și internaționale, în mediul academic și în mediul cultural. A publicat *Artă și epifanie. Construcție, discurs și viziune în „Adorația Magilor”, de Leonardo da Vinci* (Eikon, București, 2024). Volumul a fost distins cu Premiul „Marian Papahagi” (oct. 2024), decernat de Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, respectiv de Ambasada Italiei și de Institutul Italian de Cultură, București. A tradus și a postfațat *Literatura în pericol*, de Tzvetan Todorov [2007] (Art, București, 2011). Este redactor principal al *una*, publicație științifică a Universității Naționale de Arte din București. Este consultant științific al Comisiei de Pictură Bisericească a Patriarhiei Române. A fost redactor, redactor-șef adjunct și redactor-șef al publicației universitare *Verso*.

Ron Tyler (n.1941), doctor în Istorie, a fost director la Amon Carter Museum of American Art din Fort Worth, Texas (2006–2011). A fost profesor de istorie la University of Texas din Austin și director la Texas State Historical Association (1986–2005). A publicat un număr de lucrări cu tematică din istoria Texasului și a Vestului american. A fost editor pentru *Southwestern Historical Quarterly*.

A publicat peste 25 de cărți sub nume propriu și a coordonat multe alte lucrări. Cele mai recente titluri sunt *Western Art, Western History. Collected Essays* (2019) și *The Art of Texas: 250 Years* (2019).

A fost distins de Societatea de Istorie, Geografie și Statistică din Nuevo León cu Medalia Capitan Alonzo León (2002).

În 1974 a fost curator al expoziției *Vestul American*, deschisă la Sala Dalles din București și apoi itinerată la Timișoara și Iași, prilej cu care a vizitat România și a conferențiat pentru publicul bucureștean.

Este membru în American Antiquarian Society of Texas, în Texas Institute of Letters și în Philosophical Society of Texas.

